

[Arbejdsministeren]

med, hvad SF tidligere har sagt, men tingene kan jo ændre sig i en omskiftelig verden – af den opfattelse, at der tværtimod er behov for, at vi udbygger disse uddannelser, fordi der er interesse for det, fordi de mennesker udfører et nyttigt stykke arbejde, og fordi der er ledige arbejdspladser og vil blive ledige arbejdspladser i fremtiden. Derfor tror jeg ikke, man skal køre den argumentation frem, det er ikke dér, arbejdsløsheden er; blandt disse grupper er der tværtimod mangel på arbejdskraft.

Derimod er det rigtigt, som fru Birthe Nielsen siger, at der er store problemer med beskæftigelsen i de traditionelle kvindeindustrier og blandt ikke-uddannede inden for butiks- og kontorområdet. Vi har da også en lang række tanker om, hvad man kan gøre for f. eks. inden for butiks- og kontorområdet i kraft af arbejdsmarkedsuddannelser at få flere kvinder ind, også på områder, hvor de ikke har været hidtil. Jeg er enig med det, som fru Birthe Nielsen sagde om erfaringerne fra de svejsekurser, der er blevet gennemført, og også med ansættelser efter uddannelse af kvindelige svejsere på værfterne både i Frederikshavn og Ålborg; det har fungeret ganske glimrende.

Jeg tror imidlertid ikke, det nytter noget at nævne alle de ting, man kan gøre her, for jeg tror, vi skal se forslagene konkret udarbejdet, og jeg håber, at vi med et bredt flertal i folketinget vil kunne gennemføre disse forslag, sådan at vi opnår det, vi ønsker, nemlig en kraftig formindskelse af kvindearbejdsløsheden.

Jeg var glad for det, hr. Bolvig sagde om de resultater, der er opnået i beskæftigelsespolitikken. I Danmark har vi den tilbøjelighed, at vi fortier alt, hvad der går godt, og blæser alt, hvad der går dårligt, op til fantastiske proportioner. Realiteten er jo, at beskæftigelsessituationen som følge af de ting, der er blevet foreslået og gennemført, er blevet forbedret i det danske samfund. Langt flere mennesker er kommet i arbejde – langt flere kvinder er kommet i arbejde – og til trods for stor tilgang til arbejdsmarkedet er flere og flere blevet beskæftigede.

Det, der er vores problem, er, at denne forbedring ikke har været tilstrækkelig stærk til at suge alle de ledige op, således at vi stadig væk har et stort arbejdsløshedsproblem, og at konjunkturerne tegner til, at vi i løbet

af 1980–81 vil få en forværring af beskæftigelsessituationen. Derfor er det meget vigtigt, at vi i tide sætter ind med foranstaltninger til støtte ikke mindst for de grupper, der har en særlig udsat placering på arbejdsmarkedet, og det gælder i høj grad kvinderne.

Så skal jeg lige sige til fru Birthe Nielsen, at der er hjemmel i ligebehandlingsloven til at gennemføre positive særbehandlingsforanstaltninger; ligebehandlingsprincippet kan gennembrydes, hvis det drejer sig om positive særbehandlingsforanstaltninger, som ministeren tager stilling til efter indstilling fra ligestillingsrådet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

[Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 17. Fremsat 7/12 79).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Forslaget er en genfremsættelse fra tidligere, og det er selvfølgelig dejligt med genbrug, men det er mindre dejligt, at de mange og stærke indvendinger, der fremførtes ved den lejlighed mod forslaget – ikke mod dets hensigt, men mod dets udformning – ikke har gjort større indtryk på de tre fremtrædende medlemmer af socialistisk folkepartis folke-